ledes Lovforslagenes Indhold og Form bliver, og vi kan ikke skyde dette Ansvar over paa det andet høje Ting. Jeg mener derfor, at vi maa have tilstrækkelig Tid til at give Forslaget en grundig Behandling, saa meget mere, som man vel ikke kan sige, at der i Rigsdagen er særdeles megen Sagkundskab paa det Omraade, som vi her skal lovgive om, og man derfor ikke kan vente, at man særlig let og hurtigt kan tilendebringe sine Overvejelser i saa Henseende. Og dette gælder saa meget mere, som Livet, der leves om Bord i et Skib, og de Forhold, hvorunder der arbejdes paa Søen, er vidt forskellige fra Forholdene i Land, saaledes at der for Søen og dens Mænd paa mange Punkter maa gælde ganske andre Lovregler end de almindeligt gældende.

Jeg maa ogsaa tillade mig at benytte denne Lejlighed til i høj Grad at beklage den efter min Mening meget uheldige Fordeling, der finder Sted mellem de to Ting, af Rigsdagens Arbejdsstof, en Fordeling, der giver sig Udslag i, at saa godt som alle Lovforslag fremsættes først i det andet høje Ting, hvor Lovforslagenes Behandling stadig maa udskydes dels paa Grund af de lange Finanslovforhandlinger, dels paa Grund af lange Forhandlinger af anden, mere eller mindre betydningsfuld Art, saaledes at Forslagene først naar op i dette Ting paa saa sent et Tidspunkt og i en saa overvældende Mængde, at en virkelig grundig Behandling af dem umuliggøres. Det forekommer mig, at det høje Ministerium i høj Grad kunde forbedre Forholdene ved tidligt paa Samlingen i Landstinget at fremsætte Lovforslag, som der ikke var nogen særlig Grund til først at fremsætte i det andet høje Ting, f. Eks. det her foreliggende Lovforslag, idet man ved en saadan Fordeling af Arbejdet i højere Grad kunde give Lovforslagene den Behandling, som de burde have. Disse mine Udtalelser er selvfølgelig ikke ment som en Bebrejdelse mod den højtærede Handelsminister, der kun i forholdsvis kort Tid har beklædt sin Stilling, og af hvem man derfor ikke med Rimelighed kan vente, at han skulde kunne ændre disse Forhold. Det vilde være saa meget mere urimeligt, som jeg har et Indtryk af, at man netop fra Handelsministeriets Side er i høj Grad villig til at fremsætte Lovforslagene først i Landstinget. Mine Udtalelser vil jeg derimod gerne have opfattet som en indtrængende Henstilling til hele det høje Ministerium om at foretage en gennemgribende Ændring i den nu benyttede Fordeling af Arbejdet mellem de to Ting, en Ændring, som efter min Mening baade vilde formindske Rigsdagssamlingernes Længde og muliggøre den grundige Behandling af Lovforslagene, som nu i mange Tilfælde er umulig. Ministeriet vilde derved bidrage til at hævde den Anseelse, som Rigsdagen altid burde kunne nyde hos Landets Borgere. For øvrigt skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale de to foreliggende Lovforslag til velvillig Behandling.

Gunnar Fog-Petersen: Det foreliggende Lovforslag handler om Skibsmandskabets Stilling og betyder et Fremskridt i Retning af bedre sociale Forhold om Bord paa vore Skibe. Jeg tror, det er muligt gennem en Lovgivning, naturligvis støttet i det praktiske Liv af en forstaaende Administration og af en forstaaende Ledelse fra Redernes og Skibsførernes Side med Hensyn til Gennemførelsen af det, som er Lovens Hensigt og Indhold, at naa til virkelige Fremskridt paa dette Omraade. Det staar mig ganske klart, at Skibsførerens Ansvar er overordentlig stort, og at hans Myndighed maa svare dertil, maa være meget stor, i visse Tilfælde faktisk ubegrænset; men derfor er det ikke umuligt at værne Mandskabet imod Vilkaarlighed og at sikre dem mere menneskelige Kaar, end de hidtil ofte har haft. Jeg tror, saa vidt det har været mig muligt at kige paa Lovforslaget i den Tid, det har været til Raadighed, at der er naaet et godt Resultat i saa Henseende. Det bygger, som det er nævnt, ogsaa paa et grundigt Kommissionsarbejde. I Kommissionen har siddet ikke alene kyndige Jurister, som det blev sagt, men ogsaa Folk fra det praktiske Liv, baade Redere og Søfolk.

Nu hører jeg, at Lovforslaget skal i Udvalg og dèr skal underkastes en grundig Behandling. Der er meget, som taler derfor, thi Stillingen er jo for Lovforslagets Vedkommende den, at om vi vil vedtage